

ad 5. Efter socialministeriets opfattelse bør personer, der efter de nugældende regler har adgang til husmoderafløsning uden betaling, også have denne adgang efter nyordningen. Herefter vil personer, hvis statsskat udgør ialt 142 kr. årligt, få hjælpen gratis. Dette svarer for et barnløst ægtepar til en skattepligtig indtægt på 4 400 kr., 3 850 kr. og 3 300 kr. henholdsvis for hovedstaden, købstæder og landkommuner. Det er endvidere tanken at graduere skalaen efter børneantallet, således at udgifterne ved forsørgelse af børn tages i betragtning i videre omfang end det er tilfældet ved statsskattens ansættelse. Forslaget går ud på, at indtægten for hvert barn — indtil 5 — forhøjes med henholdsvis 800 kr., 700 kr. og 600 kr. i hver af de 3 kommune grupper. For familier med flere børn end 5 vil kommunerne kunne dispensere helt eller delvis for betaling, såfremt forholdene giver anledning til det, men man har ikke udarbejdet tabeller for disse enkelte tilfælde.

Iøvrigt bemærkes, at en familie med 5 børn kan have en årlig indtægt på indtil 8 400 kr. i hovedstaden, 7 350 kr. i provinsbyerne og 6 300 kr. i landkommunerne uden at skulle betale for husmoderafløseren.

Mindstebetaling har man sat til 2 kr. 00 øre daglig i hovedstaden, 1 kr. 75 øre i provinsbyerne og 1 kr. 50 øre i landdistrikterne. Ved stigende indtægter stiger betalingen med henholdsvis 2 kr. 00 øre, 1 kr. 75 øre og 1 kr. 50 øre. Det er dog muligt, at man bør gøre springene noget mindre. Den fulde betaling, 18 kr. i hovedstaden, 15 kr. 75 øre i provinsbyerne og 13 kr. 50 øre i landkommunerne, skal udredes ved skattepligtige indtægter, der for et barnløst ægtepar ligger på henholdsvis 10 000 kr., 8 750 kr. og 7 500 kr. i de 3 kommune grupper.

Socialministeriet har af praktiske grunde til hensigt at udarbejde betalings-skalaen således, at betalingen sættes i forhold til statsskatteansættelsen. Man vil heretter kunne fastslå betalingens størrelse på grundlag af skattebilletten. Da spørgsmålet om skatteskalaens fastsættelse for skatteåret 1949—50 er til behandling på rigsdagen kan den endelige udformning af betalingsskalaen ikke foretages for tiden. Man er bekendt med, at der efter den gældende ordning ikke er nogen formuegrænse for opnåelse af husmoderafløsning uden betaling. Det vil imidlertid efter socialministeriets opfattelse være naturligt — når den foreslåede udvidelse af husmoderafløsningen finder sted — at fastsætte en formuegrænse for opnåelse af husmoderafløsning til nedsat betaling. Et udkast til betalingskala vedlægges som bilag.

ad 6. Det er socialministeriets opfattelse, at man i det væsentlige bør følge det i betænkningen fremsatte forslag vedrørende uddannelsen af husmoderafløser, idet man dog eventuelt bør søge det foreslåede kursus af 4 måneders varighed forkortet til ca. 3 måneder. Ministeriet må iøvrigt være af den opfattelse, at det på indeværende tidspunkt er meget vanskeligt at skønne over, hvilken uddannelse, der må antages at være den mest hensigtsmæssige, hvorfor man skal forbeholde sig sin stilling med hensyn til at foretage sådanne ændringer, som erfaringerne i forbindelse med lovens ikrafttræden måtte tilsige.

ad 7. a. Der henvises til bemærkninger ad 5.

b. Idet der med hensyn til det første spørgsmål henvises til besvarelsen ad 5, skal man, for så vidt angår spørgsmålet om i hvor lang tid husmoderafløsning bør ydes, bemærke, at hjælpen normalt ikke bør være af længere varighed end 2 à 3 uger. Afgørelsen af, hvornår hjælpen skal ophøre, må dog overlades til vedkommende sociale udvalg eller den med dette samarbejdende institution efter forhandling med den pågældende husmoderafløser og vedkommende læge. Iøvrigt er det kun formålet med husmoderafløsningen at yde hjælp i en akut nødssituation, hvorimod der ikke bør ydes sådan hjælp, når der er tale om kroniske sygdomstilfælde.

ad 8. Det er ministeriets opfattelse, at der i vidt omfang skal være adgang for de hidtil ved husmoderafløsningen beskæftigede kvinder til at indtræde i disse stillinger uden yderligere uddannelse. Man vil være sindet i de regler, der vil være at udfærdige angående loven, at træffe nærmere bestemmelse herom, jfr. herved lovforslagets § 9, stk. 2, og bemærkningerne hertil.